հրամայեց նաւերով քարեր բերել եւ նետել ծովի մէջ, եւ երբ քարերը ջրի մակերեւոյթին հաւասար բարձրացան, շինեց նոցա վերայ պարիսպը եւ 3 մղոն ծովի միջով հեռու տարաւ։ Շինութիւնը աւարտելուց յետոյ պարսպի մուտքին կախել տուեց երկաթէ դռներ եւ 100 մարդ հեծելազօր դրեց մուտքը պաշտպանելու համար. ապա այդտեղ կարիք կար 5000 զօրք պահելու. դռան վերայ շինեց մի աշտարակ։ Երբ սորանից յետոյ խաքանին[1] ասացին, թէ "Անուշիրվան քեզ խաբեց, քեզ պահեց ու իւր դստեր հետ եւ իրան քեզանից պաշտպանեց„, թուրքը ոչինչ չկարողացաւ անել։

Անուշիրվան նշանակեց կառավարիչներ ըստ կարգի կարգի եւ նոցանից ամէն մէկին տուեց մի մի գաւառ շահի տիտղոսով. նոցա թւում Ջաբալի խաքանին, որ Սարիրի[2] տէրն էր եւ կը կոչուէր Վահրարզանշահ, եւս Ֆիլանի իշխանին, որ էր Ֆիլանշահ, Տաբասարան-շահին[3], Լակզի թագաւորին, որ կը կոչուէր Ջարշանշահ, Մասքատի՝ որի տէրութիւնը թուլացած էր, Իրանիի՝[4], որ կը կոչուէր Իրանշահ, Շարվանի՝ որ կը կոչուէր Շարվանշահ[5].

1 Հմմտ. ռուսաց մատենագրերի Каганъ. այս տիտղոսը սովորաբար կը կրէին Խազարաց թագաւորները։

2 Jakut: 'Սարիր մեծ տէրութիւն է Ալանաց եւ Բաբ-էլ-Աբւաբի մէջ. դէպի այս երկիրը միայն երկու ճանապարհ կայ, մի՝ Խազարաց երկրից, միւսը՝ Հայաստանից,։ Ըստ իւր գիրքի այժմեան Դաղստանին կը համապատասխանէ.

3 Istaxri: Տիրսըրան։

4 Marquart իրաւամբ կ'ուղղէ ایرانشاه փոխանակ لیرانشاه (Eranšahr, էջ 119). իցէ նոյնն է Մ. Կաղանկատուացու Երանշահէ։

5 Istaxri այս երկրները կը դնէ Դերբենդի մօտերքը, միմեանց կից՝ "Կասպից ծովի ափին, Լեկզիներին կից, Մասքատ անունով երկիր կայ. սորա մեծ ազգ են . . . Նոցանից վերեւ կը բնակին Մոլուկ, իսկ ստորեւ՝ Մաշակ, Ակրայ եւ Մահան (ցեղերը)։ Սոցա եւ Բաբ-էլ-Աբւաբի մէջ գտանւում է Տիրսըրան երկիրը, որի բնակիչք տեղացիների մէջ